

சவுல் இராஜாவின் அவமானமான முடிவு

KING SAUL'S IGNOMINIOUS END

1 சாமுயேல் 31

“உன் தேவனைச் சந்திக்கும்படி ஆயத்தப்படு.” - ஆமோஸ் 4:12

சவுலின் வாழ்க்கை மிகவும் அனுகூலமான நிலைகளோடு தொடங்கி, மிகவும் பழிப்புக்கிடமான தற்கொலையில் முடிவடைந்தது. ஒரு படைத்தலைவனாகவும், ஓர் இராஜாவாகவும் திறமிக்கவராய்க் காணப்பட்ட இம்மனுஷன், ஒரு விஷயத்தில் குறைவுபட்டவராக இருந்தார்; மேலும் இதுவே அவரது வாழ்க்கை ஒட்டுமொத்தமாய்த் தோல்வியினைத் தழுவுவதற்குக் காரணமாயிற்று. நாம் பார்த்திருக்கின்றபடி, அவர் பயபக்தியற்றவரோ, கெட்டவரோ, துஷ்டத்தனமானவரோ கிடையாது. அநேகக் காரியங்களில் அவர் சர்வவல்லவர்மீது ஆழ்ந்த பக்திகொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்; மேலும் தேவ சித்தத்தைச் செய்வதற்குப் போதுமான அளவுக்கு வாஞ்சையினையும் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். அவரது வீழ்ச்சிக்கான காரணம், இருமனமேயாகும். “இருமனமுள்ளவன் தன் வழிகளிலெல்லாம் நிலையற்றவனாய் இருப்பான்” என்று அப்போஸ்தலன் குறிப்பிட்டுள்ளார். “தேவனுக்கும், உலகப் பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய நம்மால் கூடாது” என்று நமது கர்த்தர் தெரிவித்துள்ளார். இராஜாவாகிய சவுல் தேவனைச் சேவிக்க வாஞ்சித்தார்; அதே சமயம் அவர் சுயத்தையும், உலகப்பொருளையும் கூடச் சேவிக்க வாஞ்சையாய் இருந்தார். அவர் தன்னை முழுமையாய் அர்ப்பணிப்பதும், தெய்வீகச் சித்தத்திற்குத் தன் சித்தத்தை முழுமையாய் ஒப்புக்கொடுப்பதும் தான், அவருக்கு ஏற்றகாரியமாய் இருந்திருக்கும். இதுதான் அவருக்கும், அவருக்குப்பின் அரியணைக்கு வந்த தாவீதிற்கும் இடையிலுள்ள பிரதான வித்தியாசமாகும். வெளிப்புறத்தில் சவுல், தாவீதைப்போன்று சிறந்த குணங்களை உடையவராய்க் காணப்பட்டார்; [R4233 : page 265] ஆனால் தாவீது, தேவனை முதலாவதாக வைத்துக்கொண்டு, தன் சொந்தச் சித்தத்தை, தெய்வீகச் சித்தத்திற்கென்று ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டார்; இதன் காரணமாக மீதமுள்ள மனித குடும்பத்தாரைப்போல இவரும் பெற்றிருக்கும் சுபாவ பிழைகள் விஷயத்தில், இவர் என்ன சுபாவ தவறுகளைச் செய்திருந்தாலும், அவைகள் இவர் பெற்றிருந்த தேவனுக்கான இருதய-நேர்மையினால் ஈடுசெய்யப்பட்டது; தேவனுக்கான இருதய-நேர்மையானது இவரை ஒருபோதும் வழிவிலகிப்போக அனுமதித்ததில்லை; இந்த நேர்மையானது, இவர் மீறுதல் பண்ணின ஒவ்வொரு தருணத்திலும், இவரை மிகவும் கசந்து அழப்பண்ணினது மற்றும் தெய்வீக மன்னிப்பை நாட வழிநடத்தினது; இப்படியாகத் தேவனோடு நெருங்கி சஞ்சரிக்கப் பண்ணினது. ஆகையாலே தாவீது தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷனாகக் காணப்பட்டார்; இதற்குக் காரணம் இவரது மாம்சம் பூரணம் என்பதினால் அல்ல, மாறாக இவரது நோக்கம் மற்றும் இருதய வாஞ்சையிலுள்ள பூரணமேயாகும். சவுலின் பண்புகள் இன்றுள்ள அநேக உலகப்பிரகாரமான ஜனங்களிடம் காணப்படுகின்றது; இவர்கள் தங்கள் சித்தங்களைக் கர்த்தருக்கு முழுமையாய் ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலமும், முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணுவதன் மூலமும் பரிசுத்தவான்களாகிடலாம்; எனினும் இவர்கள் தங்கள் சொந்த சித்தங்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள நாடுகையில் வீழ்ச்சிக்குள்ளாகுகின்றவர்களாகவும், மெச்சிக்கொள்வதற்கு ஏதுவான எதையும் செய்யாதவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள்.

பொறாமையினால் வெறிகொண்டவர் ஆனார்

தீர்க்கத்தரிசியாகிய சாமுயேலின் அறிவிப்புப்படி, தெய்வீகத் தயவை இழந்துபோனது நிமித்தம் சவுல் துக்கப்பட்டார்; எனினும் தெய்வீக ஆசீர்வாதம் இளைஞனான தாவீதோடு காணப்படுவதைக் கவனிக்கத் துவங்கியதற்கு முன்புவரை, இவர் தன் காரியத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லை. மனித சந்தோஷங்களுக்கு மிகத் தீவிர எதிரிகளில் ஒன்றான பொறாமை, இவரது மனதிற்குள் பிரவேசித்தது; எதையும் சிந்தித்துப்பார்க்க முடியாதவராக இவரை ஆக்கிற்று. மிகவும் உண்மையுள்ளவராகக் காணப்பட்ட தாவீது, சவுலைச் சேவித்தார்; சிறந்த பலன்களைத் தாவீது கொணர்ந்தார்; இதனால் கர்த்தருடைய வழிநடத்துதலின்படி தாவீதே தனக்குப்பின் இராஜ்யபாரத்திற்கு வருவார் என்று சவுல் அடையாளம் கண்டுகொண்டார். இதுவே இவருக்குள் பகை வருவதற்கும், இந்தப் பகையினால் இவர் தாவீதைக் கொன்றுபோட நாடுவதற்கும், பின்னர் தன் படைகளோடு தாவீதை கொள்ளைக்காரனை வேட்டையாடுவதுபோன்று வேட்டையாட திரிவதற்கும் வழிநடத்திற்று என்று பார்க்கின்றோம். இச்சம்பவத்தோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ள பல்வேறு பதிவுகளை வைத்துப்பார்க்கும்போது, தாவீதுமீதான பொறாமையின் காரணமாக, சவுலுக்குள் புகுந்த பொல்லாத ஆவியானது, தெளிந்த புத்தியற்ற ஆவியாகவும், தீய அல்லது பாதகமான ஆவியாகவும் அல்லது மனப்போக்காகவும் இருந்தது என்று தெளிவாகச் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் சவுல் அடையாளப்படுத்தும் உலகப்பிரகாரமான வகுப்பாருக்கு மாத்திரமல்லாமல், புதுச்சிருஷ்டிகளாகிய நமக்கும்கூட மாபெரும் பாடம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. ஜீவியத்தினுடைய நம்முடைய பிரயாணத்தில், பெரும்பாலும் தினந்தோறும் நாம் பல சந்தர்ப்பங்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்வோம்; ஆனால் ஒருவேளை இவை தவறாய் எதிர்கொள்ளப்படுமாயின், இது தேவனோடு ஐக்கியமும், உறவும் கொண்டிருக்கக்கூடிய நம்முடைய பாதை முழுவதையும் மாற்றிப்போட்டு, பாவத்திற்கு நேராகவும், தேவனை எதிர்ப்பதற்கு நேராகவுமுள்ள பாதைக்குள் நடத்திவிடும். தன் ஜீவியத்தில் எழும்பும் நெருக்கடிகள் மத்தியில், இரண்டு குரல்கள் தன்னிடம் பேசுவதை எந்தக் கிறிஸ்தவன்தான் உணர்ந்திருக்கமாட்டான்? ஒரு குரல், என்ன விலைகொடுத்தேனும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருக்கவும், தாழ்மையாய் இருக்கவும் கூறும்; இன்னொரு குரல் பெருமையினால் ஆதரிக்கப்படும் சுயசித்தத்தை முன்வைத்துக் கொண்டேயிருக்கும். ஒருவேளை முதிர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவர்களாக நாம் காணப்படுவோமானால், அதாவது இம்மாதிரியான பாவ சோதனைகள் அபூர்வமாய்க் காணப்படும் ஒரு நிலைமைக்கு, நாம் அநேக வெற்றிகள் மூலம் வந்திருப்போமானால், இப்போதும் நாம் தொடர்ந்து விழிப்போடுதான் காணப்பட வேண்டும்; மேலும் நமக்கு மிகவும் தந்திரமுள்ள எதிராளி காணப்படுகின்றான் என்பதையும், புதிய மனம் எனும் பொக்கிஷத்தினைப் பூமிக்குரிய மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கின்றோம் என்பதையும், நம் மாம்சத்தில் பூரணம் வாசமாயிருக்கிறதில்லை என்பதையும் நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். இவைகளை நாம் நினைவுகூரும்போது, இவை நம்மை மிகவும் தாழ்மையுள்ளவர்களாக்க வேண்டும்; கர்த்தரை நெருக்கமாய்ப் பற்றிக்கொண்டு காணப்பட வழிநடத்த வேண்டும்; தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு ஏதேனும் விதத்தில் எதிராகத் தென்படும் எந்த ஒரு நடக்கையையும், சிந்தையையும் குறித்து நாம் அஞ்சவும், வெறுக்கவும் நம்மை வழிநடத்த வேண்டும். ஒருவேளை சில விஷயங்களில் நம்மீது இருந்த கர்த்தருடைய தயையானது இன்னொருவருக்குக் கடந்துபோவதுபோன்று தோன்றினாலும், நாம் யோனத்தானுடைய நடக்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும்; [R4234 : page 265] மேலும் தேவனோடு யுத்தம்பண்ணுவது என்பது புத்தியீனமான காரியம் என்றும், அதனால் எந்த ஆசீர்வாதமும் வருவதில்லை என்றும் நாம் திட்டவட்டமாய் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பெலிஸ்தரின் படையெடுப்பு

சவுல் தனது எல்லா நேரங்களையும், கவனங்களையும் தாவீதைத் துன்புறுத்துவதற்கே கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார் என்று நாம் அனுமானிப்பது சரியாய் இராது. சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அவர் திறமைமிக்க மனுஷனாக இருந்தபடியால், அவர் தன் இராஜ்யபாரமெங்கும் பெரும் செல்வாக்கு கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். இது சவுலின் மரணத்திற்குப் பின்னரும், இஸ்ரவேலின் பத்துக் கோத்திரத்தார் தாவீதை அங்கீகரிக்க மறுத்து, சவுலின் வாரிசோடு பற்றுதலாய்க் காணப்பட்டார்கள் எனும் காரியத்திலிருந்து உறுதியாகுகின்றது. இன்னொரு பக்கத்தில், சவுலின் வெறித்தனமான பொறாமையானது, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அவரைத் தனிப்பட்ட விதத்தில் பெலவீனப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது, இன்னுமாக ஜனங்களுடைய வளமையான ஆதாரங்களையும் பலவீனப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது; இதனால் இஸ்ரவேல் தேசத்தைப் படையெடுத்து தாக்குவதற்கு இதுவே சரியான காலம் என்று பெலிஸ்தர்கள் கருதினார்கள். யுத்தமானது எல்லைகளில் பண்ணப்படவில்லை; இன்னுமாகப் படையெடுத்து வந்தவர்கள் உடனுக்குடன் முற்றிக்கையிடாமல், யுத்தம் துவங்குவதற்கு முன்னதாக ஓரளவுக்கு படிப்படியாக முற்றிக்கைப் போட்டுக்கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். இதற்கிடையில் இராஜாவாகிய சவுல் எந்தோரின் அஞ்சனக்காரியைப் பார்க்கச் சென்ற காரியத்திலிருந்து, அவரது மனம் எப்படியாகக் காணப்பட்டது என்பதை நிதானிக்க முடிகின்றது. பரிதாபத்திற்குரிய மனுஷன்! தேவனில் விசுவாசம் வைக்கும் அளவிற்கு, இவர் தேவனைப்பற்றி போதுமான அளவுக்கு அறிவைப் பெற்றிருந்தார்; இன்னுமாக விசேஷித்த தெய்வீகத் தயவினின்று தான் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பதை இவர் பல வருட காலங்களாக அறிந்தவராகவே காணப்பட்டார்; இன்னுமாகத் தாவீதை எதிர்ப்பதின்மூலம், தான் தேவனுக்கு எதிராக விருதாவாய்ப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார் என்பதையும் இவர் அறிந்தவராகவே காணப்பட்டார். இவைகள் அனைத்தின் மத்தியிலும், தனது இருதயத்தினுடைய சஞ்சலத்தின் நிமித்தம், இவர் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஆலோசனை சிலவற்றை வாஞ்சித்தார். இவர் தாவீதைக் கொன்றுபோடுவதற்கு நாடினது மாத்திரமல்லாமல், தாவீதுக்கு சமூகத்தப்பங்களைக் கொடுத்த ஆசாரியனையும் கொன்றுபோட்டார்; தேவதயவு தனக்குத் தேவை என்பதை இவர் உணர்ந்திருந்தபோதிலும், தேவதயவினின்று தன்னைத் துண்டிக்கும் அனைத்துக் காரியங்களையும் செய்து வந்தார்.

எந்தோரின் அஞ்சனக்காரியைச் சந்திக்கச் செல்லுதல்

சவுலின் நாட்களிலும்கூட விழுந்துபோன தூதர்களும், பிசாசுகளும் மரித்தோரைப் போன்று ஆள்மாறாட்டம் பண்ண நாடினார்கள்; மேலும் உயிரோடு இருப்பவர்களின் மரித்துப்போன நண்பர்கள்போன்று தங்களை உயிரோடு இருப்பவர்களுக்குக் காண்பித்து, இவர்களைத் தொடர்புகொள்ள நாடினார்கள். பிசாசுகளோடுள்ள இத்தகைய தொடர்பு பரிமாற்றங்களுக்குக் கர்த்தர் தெளிவாய்த் தடை விதித்திருந்தார்; மேலும் அஞ்சனம்பார்க்கிறவர்களையும், குறிசொல்லுகிறவர்களையும், ஆவியுலகத் தொடர்பாளர்களையும் இஸ்ரவேல் தேசத்தினின்று வெளியேற்றி, இப்படியாக இஸ்ரவேலர்களிடமிருந்து இந்தச் சோதனையை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் எனும் கண்ணோட்டத்தில், இவர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும் என்ற கட்டளை, சவுலின் ஆளுகை காலம் முழுவதும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதோ தன்னுடைய மனக்கலக்கத்தில், அஞ்சனக்காரி மூலம் தீர்க்கத்தரிசியாகிய சாமுயேலோடு தொடர்புகொள்ளத்தக்கதாக இராஜாவாகிய சவுல் வேஷமாறி, அஞ்சனக்காரியிடம் சென்றார். மரித்தவர்கள் மரித்தவர்களாகக் காணப்படுவதில்லை, மாறாக உடலிலிருந்து

விடுவிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களாய்க் காணப்படுகின்றனர் என்று உலகமெங்கும் விரைவாய்ப் பரவிக் கொண்டு காணப்படும் வஞ்சனைக்குள் சவுலும் விழுந்துவிட்டார் என்பது உறுதியே. இந்த யூகத்தில்தான், இவர் அஞ்சனக்காரியைச் சமாதானப்படுத்தி, தீர்க்கத்தரிசியாகிய சாமுயேலோடு உரையாடும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருமாறு அவளிடம் வேண்டிக் கொண்டார்.

அங்கு வெளிப்பட்ட “உருவமானது” இரண்டு விதங்களில் சம்பவித்ததாக எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். அவை:

(1) தீய ஆவி ஒன்று சாமுயேல்போன்று ஆள்மாறாட்டம்பண்ணி, நாளைய தினத்தின் யுத்தத்திற்குரிய முடிவை முன்னுரைத்திருக்கலாம். முன் உணர்ந்த/முன்னுரைக்கப்பட்ட முடிவுகளைப் பகுத்தறிவுள்ள யார் ஒருவராலும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி சொல்லமுடிவது எளிமையான காரியமேயாகும். இதுவுமல்லாமல் இம்மாதிரியான காரியங்களில் தகவலைப் பெறுவதற்குப் பிசாசுகள் என்னென்ன வசதிவாய்ப்புகளைப் பெற்றிருந்தன என்பதையும் நாம் அறியோம். ஆவிகள் ஆவியுலகத் தொடர்பாளர்கள் (mediums) வாயிலாக இன்று தெரிவிக்கும் அநேகக் காரியங்கள், அவைகளின் துல்லியத்தின் விஷயத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகவே காணப்படுகின்றன.

(2) சவுல் (நேரடியாக) எதையேனும் பார்த்ததாகவோ, எதையேனும் கேட்டதாகவோ எதுவும் சொல்லப்படவில்லை. அவரது உரையாடல்கள் அஞ்சனக்காரி வழியாகவே காணப்பட்டது; அவள்தான் பார்த்தாள், அவளுக்குத்தான் பேசுபவைகள் கேட்டன, அவள்தான் தெரிவிக்கவும் செய்தாள். அஞ்சனக்காரி கூறிய காரியங்களை வைத்து, அதுவும் சால்வைபோன்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டதை வைத்து, வந்துள்ளது தீர்க்கத்தரிசியாகிய சாமுயேல் என்று சவுல் யூகித்துக்கொண்டார். தனது எதிர்காலத்தைக் குறித்து உறுதிப்படுத்துவதற்கென்று, அவர் தொடர்ந்து முயற்சித்ததிலுள்ள அவரது துணிவு ஆச்சரியமாகவே உள்ளது. சவுல் தேவனை அறிந்தவராகவும், தான் ஏற்கெனவே தெய்வீகத் தயவற்று இருப்பதை உணர்ந்துக்கொண்டவராகவும் இருக்கையில், தடை விதிக்கப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதின்மூலம், இன்னும் அதிகமாகத் தேவனுடைய கோபத்திற்கு ஆளாகக்கூடாது என்று அஞ்சியிருந்திருக்க வேண்டும் என்று சிலர் எண்ணலாம். இங்கும் கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்குப் பாடம் ஒன்று உள்ளது. தகுதியான வழிமுறைகள் மூலம் நமக்குக் கர்த்தர் கொடுக்க விரும்பாதவைகளை, நாமும் விரும்பாமல் இருப்பது நலம். கர்த்தரைத் தந்திரமாய் ஏமாற்றுவதற்கு ஒருவர் முயற்சிப்பதும், எந்த விதத்திலாகிலும் கர்த்தரைவிட முந்திக்கொள்ள முயற்சிப்பதும் விருதாவான காரியமேயாகும். “நீ உன் எதிராளியோடு வழியில் இருக்கும்போதே சீக்கிரமாய் அவனுடனே நல்மனம் பொருந்து” என்ற நமது கர்த்தருடைய வார்த்தைகள், சவுலின் விஷயத்தில் - **[R4234 : page 266]** அதாவது தேவன் இவருக்குச் சத்துருவாகியுள்ள இத்தருணத்திற்கு நிச்சயமாகவே பொருந்தும். தேவன் சகலத்தையும் நன்மைக்கு ஏதுவாய்ச் செய்வார் என்ற உறுதியில், சவுல் தன்னைக் கர்த்தருடைய இரக்கம் கிடைக்கத்தக்கதாக முற்றிலும் ஒப்புக்கொடுப்பதே, அவருக்கு ஏற்றகாரியமாகக் காணப்பட்டிருந்திருக்க வேண்டும். நாமும் இப்படியாகவே செய்ய வேண்டும். தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு உண்மையாய்க் காணப்படுவதே, நமக்கான ஒரே பாதுகாப்புள்ள மற்றும் மகிழ்ச்சியுள்ள வழியாகக் காணப்படுகின்றது.

சவுலும், யோனத்தானும் மரித்துப்போனார்கள்

அடுத்த நாள் யுத்தம் நடந்தது; இஸ்ரவேலர்களின் சேனை மோசமான நிலையில்

காணப்பட்டது; சவுலும், அவரது மூன்று குமாரர்களும், அவரது சேனையில் அநேகரும் கொல்லப்பட்டார்கள். நம்முடைய இந்தப் பாடம் சவுலின் தற்கொலை பற்றி தெரிவிக்கின்றது. உயிரோடு தன் சத்துருக்கள் கையில் அகப்படுவதைக்காட்டிலும், தற்கொலை செய்துகொள்ள விரும்பினார். பரிதாபமான மனுஷன்! இவரது கடைசி மணி நேரங்களின் கிலேசத்தினைக் கவிஞன் பின்வருமாறு விவரித்துள்ளார்:

“உன் கைகளினால் உன் இருதயம்தனை,
உன் பட்டயத்தால் நீ துளைத்தாயே;
கிரீடமின்றி, குதிரையின்றி, தலையின்றி
உன் வீட்டாரின் வாரிசும், பிதாவுமாகிய சவுலே!
இப்படி நீ விழுந்தாயே!”

சவுல் தன் பட்டயம் மீது விழுதல்-வில்லியம் ஐசக்ஸ்

இப்பாடத்தினுடைய இறுதி வசனப்பகுதிகளானது பின்வருபவைகளைத் தெரிவிக்கின்றது: பெலிஸ்தர்கள் தங்கள் வெற்றியைக்குறித்து அறிவிக்கத்தக்கதாகச் சவுலின் ஆயுதங்களைப் பல்வேறு பட்டணங்களுக்கு அனுப்பிவைத்தனர்; மேலும் சவுலின் சரீரத்தினை பெத்சானின் அலங்கத்திலே தூக்கிப்போட்டார்கள். சவுலுடைய ஆளுகையின் ஆரம்பகால பகுதியில், நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னதாக, அம்மோனியர்கள் யாபேஸ் பட்டணத்தைத் தாக்கி, அப்பட்டணத்தை மேற்கொண்டனர்; மேலும் அப்பட்டணத்தார் சரணடையும்படிக்குக் கோரிக்கை வைத்தனர்; மேலும் யாபேஸ் பட்டணத்தான் ஒவ்வொருவனும் தனது வலது கண்ணை பிடுங்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை (அம்மோனியர்கள்) வைத்தார்கள்; அப்போது இவர்களை விடுவிக்கும்படியாக இராஜாவாகிய சவுல் உடனே கடந்துசென்று, இவர்களைக் காப்பாற்றினார். நாற்பது வருடங்களுக்குப் பின்னரும் யாபேசின் மனுஷர், தங்கள் சார்பிலான சவுலின் உதவியை மறவாமல் காணப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்க காரியமாகும்; அழகத்துவங்கின நிலையிலும், கழுகுகளினால் பட்சிக்கப்பட்ட நிலையிலும், பட்டணத்தினுடைய அலங்கத்தில் சவுல் மற்றும் அவரது குமாரர்களின் சரீரங்கள் அவமானப்படுத்தப்படத்தக்கதாக தூக்கிப்போடப்பட்டிருப்பதை யாபேசின் மனுஷர் கேள்விப்பட்டபோது, இவர்கள் நீண்ட தூரம் சென்று, சரீரங்களைக் கீழே இறக்கி, இனிமேலும் அந்தச் சரீரங்கள் அவமானப்படுத்தப்படாதபடிக்குத் தகனித்துப் போட்டார்கள்; பின்னர் எஞ்சின கருகிப்போன எலும்புகளைக் கவனமாய் எடுத்து, அடக்கம்பண்ணினார்கள். இப்படியாக, தங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் பாராட்டப்பட்ட இராஜாவின் இரக்கத்துக்குத் தங்கள் நினைவுகூருதலைத் தெரிவித்தார்கள். இரக்கமான வார்த்தைகளும், இரக்கமான கிரியைகளும் ஒருபோதும் மறக்கப்பட்டுப்போவதில்லை; மேலும் இது கர்த்தருடைய ஜனங்களாக விசேஷமாய்க் காணப்படாதவர் களிடத்திலும், எத்தகைய ஓர் தாக்கத்தைக்கொண்டிருக்கின்றது என்று பார்க்கையில் நாங்கள் அடிக்கடி ஆச்சரியமே அடைகின்றோம். நன்றி பாராட்டும் ஆவியின், இரக்கம் பாராட்டும் ஆவியின் இத்தகைய சான்றுகளானது, நம்முடைய இனமானது விழுகையின் காரணமாகக் கவலைக்கிடமாய் வீழ்ச்சியடைந்தும், சிதைந்தும் இருப்பினும், ஆதியில் மாம்சத்திலிருந்த தேவசாயலின் அம்சங்களானது, சுபாவ மனுஷனுடைய வார்த்தைகளிலும், கிரியைகளிலும் இன்னமும் கண்டறியப்படுகின்றது என்ற உண்மையினை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவைகள் இல்லையெனில், எதுவும் செய்ய முடியாது. புதிய யுகம் வரும்போதும், அப்போது சாத்தான் கட்டப்பட்டிருக்கும்போதும், தீமைக்குத் தடைவிதிக்கப்பட்டிருக்கும் போதும், தவறு செய்வதைவிட, சரியானவற்றை செய்வதே சுலபமான காரியமாகக் காணப்படும்; அப்போது

அநேகர் நீதிக்கு இசைவாக வருவார்கள்; இறுதியில் நீதியை விரும்பவும், அக்கிரமத்தை வெறுக்கவும் கற்றுக்கொள்வார்கள்!

“உன் தேவனைச் சந்திக்கும்படி ஆயத்தப்படு” என்ற நம் பாடத்தினுடைய வசனமானது, எல்லாக் காலங்களிலும், அனைவருக்கும் பொருந்தும் வசனமாகும். ஆனால் தேவனைச் சந்திப்பதற்கும், குணலட்சணம் குறித்த அவரது தீர்ப்பினை/முடிவினைக் குறித்துக் கேட்பதற்குமான சரியான வழி என்பது நாம் பொதுவாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பது போன்று இருப்பதில்லை - அதாவது நோய் வருவதற்குரிய அல்லது மரணம் சம்பவிப்பதற்குரிய அறிகுறியினை நாம் உணரும்போதோ அல்லது ஆபத்துக் காணப்படும் போதோ, நாம் பக்தியாய்க் காணப்படுவதற்குத் துவங்க வேண்டும் என்று நாம் எண்ணிக்கொண்டிருப்பது போன்று இருப்பதில்லை. நாம் கிறிஸ்துவில் விசுவாசிகளாகி, பாவத்திலிருந்து திரும்பி, மன்னிப்பை நாடி தேவதயவிற்கு நாம் தகுதியாவது முதற்கொண்டு, நாம் நம்முடைய சரீரங்களை ஜீவப்பலிகளாக அவருக்கு ஒப்புக் கொடுப்பதற்கும், இப்படியாக அவரிடமிருந்து அவரது புத்திர சவிகாரத்தின் ஆவியைப்பெற்று ஐக்கியத்திற்குள்ளாக வருவதற்கும் வலியுறுத்தப்படுகின்றோம். இது கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் பிரவேசிப்பதற்குரிய வழியாகிவிடுகின்றது; இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் மீட்புருடைய மகிமையான இராஜ்யத்தில், அவரோடுகூட உள்ள மகிமையான வேலையில் பங்கெடுப்பதற்கு ஆயத்தமாகும்படி தேவனுடைய புத்திரர்களென நாம் கற்பிக்கப்படுகின்றோம். தேவனுடைய புத்திரர்கள் கிருபையிலும், அறிவிலும் வளர்கையில், இவர்கள் தெய்வீகக் கிருபை பற்றின உணர்ந்துகொள்ளுதலிலும் வளருவார்கள், கவிஞன் கூறியிருப்பதுபோன்று,

“ஓ, எந்தப் பூமிக்குரிய மேகமும் எழும்பி,
அடியானின் கண்களிலிருந்து உம்மை மறைக்காதிருப்பதாக.”

இப்படிப்பட்ட இருதய நிலைமையில் காணப்படுபவர்கள், எந்த நேரத்திலும் தங்கள் தேவனைச் சந்திப்பதற்கு ஆயத்தமாய் இருப்பார்கள். உண்மையில் தேவனோடுள்ள இவர்களது சந்திப்பு ஏற்கெனவே துவங்கிவிட்டது; மேலும் இதன் இனிமையான தொடர்ச்சியை எவ்வளவேனும் தடைபண்ணும் எந்த ஒரு காரியமும், நிச்சயமாகவே பெரும் துன்பத்தையே கொண்டு வரும்.

தொகுதி-IV (தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்)

பக்கம் : XIII

அர்மகெதோன் யுத்தம்

அர்மகெதோன் என்ற எபிரேய பதம் மெகிதோ அல்லது அழிவின் சிகரம் என்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கின்றது. மெகிதோவானது Esdraelon/எஸ்டிரிலான் சமவெளியின் தென்கோடியில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. அதோடு மலைப் பிரதேசத்தினுள் மிக முக்கியமானதொரு கணவாயையும் பெற்றிருக்கின்றது. பழைய ஏற்பாட்டு சரித்திரத்தின் மிகப் பிரபலமான யுத்தங்கள் நடந்த பாலஸ்தீன யுத்தக்களத்தின் இடமாக இது இருக்கின்றது. அங்குக் கிதியோனும், அவனது சிறுகுழுவும் சத்தமிட்டு, மீதியானியரை, அவர்களே ஒருவரை ஒருவர் யுத்தத்தில் தங்களை நாசப்படுத்திக் கொள்ளும்படி செய்தனர் (நியாயாதிபதிகள் 7:19-23). அங்குதான் பெலிஸ்தரால் சவுல் இராஜா தோற்கடிக்கப்பட்டார் (1 சாமுயேல் 31:1-6). அங்குதான் இஸ்ரவேல் சரித்திரத்தின் மிக மோசமான பேரழிவைக் கொண்டுவந்த யுத்தங்கள் ஒன்றில், யோசியா இராஜா எகிப்தின் இராஜா நேகோவால் சங்கரிக்கப்பட்டார் (2 நாளாகமம் 35:22-25). ஆகாப் இராஜாவும்,

அவனது மனைவி யேசுபேலும் அங்கு யெஸ்ரயேல் பட்டணத்தில் வாழ்ந்தனர். பிறகு அங்குதான் யேசுபேல் மிகப் பயங்கரமானதொரு மரணத்தைச் சந்தித்தாள். (2 இராஜாக்கள் 9:30-37)

இந்த யுத்தங்கள் நிழலான அர்த்தத்தில் உள்ளன. மீதியானியருடைய தோல்வியானது மீதியானியரிடம் அடிமைத்தனத்திலிருந்து இஸ்ரயேல் ஜனத்தை விடுதலைசெய்தது. ஆகவே, கிதியோனும், அவனது படைகளும் நமது கர்த்தரையும், சபையையும் அடையாளமாய்க் காட்டுகின்றது. இவர்களே மனுக்குலத்தைப் பாவம் மற்றும் மரணம் என்ற அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்குபவர்கள். சவுல் இராஜாவின் மரணமும், பெலிஸ்தரால் அவரது இராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியும் மேசியாவைக்குறிக்கும் தாவீதின் ஆளுகைக்கு வழியைத் திறந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் வலுசர்ப்பம் என்று அடையாளமாய் அழைக்கப்படுவது, ஆகாப் இராஜாவின் அரசாட்சியைக் குறிக்கின்றது. யேசுபேல் இராணி மகாவேசி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படும் பாபிலோனை முன்னறிவிக்கிறாள். “தன்னை தீர்க்கத்தரிசி என்று சொல்லுகிற யேசுபேல் என்னும் ஸ்திரீயானவள் என்னுடைய ஊழியக்காரர் வேசித்தனம் பண்ணவும், விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளை புசிக்கவும் அவர்களுக்கு போதித்து, அவர்களை வஞ்சித்தாள்.” (வெளிப்படுத்தல் 2:20)

சத்தியம் மற்றும் அசத்தியத்திற்கும், சரி மற்றும் தவறுக்கும், தேவன் மற்றும் உலகப்பொருளுக்கும் இடையிலுள்ள மாபெரும் முரண்பாடுகளோடு, இந்தப் பிரபலமான போர்க்களமாகிய அர்மகெதோனை இணைத்துப் பேசுவதை மிகப் பொருத்தமான ஒன்றாய் வேதத்தில் தெளிவாய்க் கர்த்தர் காண்பிக்கின்றார். இவைகளின் மூலமாய் சுவிசேஷ்யுகம் முடிவுக்கு வருவதும், மேசியாவின் யுகம் ஆரம்பமாவதும் அறிவிக்கப்படுகின்றது. வேதத்தின் கடைசி புத்தகத்தில் அவர் மிகப் பலமான அடையாளமொழியைக் காரணத்துடனேயே உபயோகப்படுத்தியிருக்கின்றார்; அவைகளுடைய வெளிப்படுத்துதலின் சரியான காலம் வரும்வரை குறிப்பிட்ட முக்கியமான சத்தியங்களை மறைத்துவைக்கும் கண்ணோட்டத்திலேயே அவ்வாறு செய்திருக்கின்றார். ஆனால் ஏற்ற நேரத்திலும்கூட, “துன்மார்க்கரில் ஒருவனும் உணரான், ஞானவான்களோ உணர்ந்துகொள்ளுவார்கள்.” (தானியேல் 12:10) தேவனோடு இருதயத்தில் ஒன்றுபடாத எவரும் இதை அறியமாட்டார்கள்; அவருடைய ஜனங்கள் மத்தியிலுள்ள ஞானவான்கள் மாத்திரமே உணர்ந்து கொள்வார்கள்; ஆண்டவருடைய உவமையில் இடம்பெறும் புத்தியுள்ள கன்னிகை என்ற பிரிவினர் உணர்ந்துகொள்வார்கள். (மத்தேயு 25:1-13)
